

Egy pokoli házasság

(Rm 7:1-6)

Suhai György

Balatonszárszó, 2014.03.19.

Mindannyian egy tökéletes társra vágyunk! Na de úgy valaha is igazán belegondoltunk már abba, hogy milyen lehet egy tökéletes társsal élni?

Egy tökéletes társ tökéletes elvárásokkal:

- követelőző.
- állandóan kritizál és mindig igaza van!
- folyamatosan szembesít azzal, hogy milyennek kellene lennem, de semmi segítséget nem ad nekem!
- állandóan megszegyenít.
- sohasem elégedett velem: "reménytelen eset vagy"!
- nem lát bennem az égvilágon semmi jót.
- sose dicsér meg, ha netán valamiben mégis sikerülne a kedvében járnom. Ehelyett felhívja a figyelmemet arra a 6 dologra, amit rosszul csináltam.
- diadalittasan beledörgöli az orromat minden hibámba!
- minden örömtől és felszabadultságtól megfoszt engem.

Ez milyen érzés lenne? Ez egy pokoli házasság. A házastársunkat úgy hívják, hogy Törvény úr. Nem éri be kevesebbel mint, hogy minden mindig tökéletes kell, hogy legyen.

Mt 5:48 Legyetek azért ti tökéletesek!

Egy ilyen pokoli házasságról beszél Pál apostol a Rm 7-ben:

Rm 7:1-3 Avagy nem tudjátok-e atyámfiaim, mert törvényismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, amíg él? ² Mert a férjes asszony, míg él a férj, ehhez van kötve törvény szerint;... ³
Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy;

Mit tesz velünk Törvény úr?

- Megmutatja Isten szentségét, Ézs. 6:5.
- Megmutatja, milyennek kellene lennem (térkép), 119. Zsoltár.
- Szembesít a bűnömmel (tükör), Rm 3:20.
- Szembesít a bűn erejével, 1Kor 15:26; Rm 7:8.
- Összetöri önigazultságomat (kalapács), Gal 2:19; Rm 8:2.
- Kárhoztat/halálra ítél, Rm 7:10-11.
- Krisztushoz kényszerít (ostor/só), Gal 3:24.

És a legrettenetesebb: **NINCS VÁLÁS!!**

Nincs kiút a tökéletes társ kelepccéjéből! Ez egy kényszerházasság! Nem mi választottuk, hanem beleszülettünk és ebben a pokoli házasságban kell leélnünk az egész életünket, "míg a halál el nem választ bennünket egymástól."

Ezért kiált fel Pál teljes kétségbeesésében:

Rm 7:24: „Én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?!”

Házassági **krízis van!** Nagyon nagy a baj!

És mi megpróbáljuk emberi erőfeszítéssel megoldani ezt az óriási krízist:

- mentegetőzünk és védekezünk
- magyarázkodunk
- tagadunk
- hárítunk és kifogásokat keresünk
- másokhoz hasonlítgatjuk magunkat
- bizonygatjuk, hogy mi mennyire jó emberek vagyunk
- vezeklünk, megpróbáljuk valamilyen jó cselekedettel ellensúlyozni a törvényszegésünket
- ígéretünk
- megpróbáljuk figyelmen kívül hagyni Törvény úr magas elvárásait.

Ám a lelkünk mélyén érezzük, hogy semmilyen módszerrel sem tudjuk enyhíteni, pláne nem megoldani a krízist és ezért egyre nyomorultabbul érezzük magunkat. A végeredmény: *depresszió* vagy *agresszió*. Vagy egyre inkább magunkba fordulunk vagy egyre ingerültebbek leszünk. Így válik egyre inkább pokollá az életünk a tökéletes társ, Törvény úr, társaságában.

És egyszer csak jön egy gyásztávirat:

HALÁLESET TÖRTÉNT!!!

Ki halt meg?

Rm 7:4 Azért atyámfiai, **ti is meghaltatok a törvénynek** a Krisztus teste által...!

Én haltam meg! Belehaltam ebbe a házasságba!

Rm 7:11: "a bűn a parancsolat által megölt engem!"

Ez az egyetlen halálhír, ami örömhír: meghaltam a törvény számára! Egy halott számára nincs értelme a sebességkorlátozásnak. Egy halottra nem érvényesek a polgárjogi vagy büntetőjogi törvények. Nem tudják elítélni őt!

Gal 2:19 Mert én a törvény által meghaltam a törvénynek,...²⁰ **Krisztussal együtt megfeszítettem.**

Rm 6:3 Avagy nem tudjátok-é, hogy a kik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg?⁴ **Eltemettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba:**

Krisztussal együtt én is meghaltam! Nincs akin uralkodjon többé Törvény úr! Az én régi identitásom már a múlté, az őemberem keresztre van feszítve! Hiszed-e ezt?

És mi történt még?

Rm 7:4 Azért atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, **hogy legyetek máséi, azéi, aki a halálból feltámasztatott**, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

Lett egy új Férjem, aki megérintette az én büntől elgyötört holttestemet és feltámasztott engem a halálból! Egy új házasság kötöttet! **FRISS HÁZASOK VAGYUNK!!! Jézus a mi új Férjünk!!!!**

2 Kor 5:17 Azért ha valaki Krisztusban van, **új teremtés az; a régiék elmúltak, ímé újjá lett minden.**

Gal 2:20 Krisztussal együtt megfeszítettem. **Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus** a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érettem.

És lett egy mennyei Atyám is! Nem vagyok többé árva, sem szolga!

Gal 4:4-7 Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, a ki asszonytól lett, a ki törvény alatt lett, ⁵ Hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot. ⁶ Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, Atya! ⁷ Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által.

Most már Jézus iránt vagyok örökre elkötelezve! Mostantól kezdve Ő határoz meg engem, Ő adja az életem értelmét az identitásomat, az értékemet, a boldogságomat! Ő az és életem, Ő az én mindenem!

Azelőtt a törvény határozott meg engem, a teljesítményem adta az identitásomat, értékemet, életemet. De ennek a korszaknak vége! A törvénynek nincs többé hatalma felettünk, nincs beleszólása a kettőnk kapcsolatába (az új házasságomba)!

MI EZ, HA NEM ÖRÖMHÍR?!!! Mennyei Atyánk, Jézus Krisztusért azt mondja nekünk: elfogadtalak, értékes vagy, szeretlek, a teljesítményedtől függetlenül! Minden rendben. "Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy." (Ézs 43:1)

Ezért mondja Pál:

Rm 3:21 Most pedig **törvény nélkül** jelent meg az Isten igazsága.

Ez nem jelenti azt, hogy a **vonzódásunk** is megszűnt volna egykori férjünk, Törvény úr iránt, hisz újra meg újra megkísért bennünket az, hogy megpróbáljunk az engedelmességünk, a vallásos teljesítményünk, azaz a *törvény betartása által* kiérdemelni Isten szeretetét és az emberek elismerését. Sokszor úgy viselkedünk, mintha még mindig a törvény kárhóztató, megsemmisítő uralma alatt élnénk és csodálkozunk, hogy eltűnik az öröm az életünkből és ismét elkezd ránk nehezedni a szégyen, a félelem és lelkiismeret-furdalás régi gyötrő érzése, amit az előző házasságomban szinte folyamatosan tapasztaltam, hogy már megint nem tudok megfelelni a társamnak.

Hadd szemléltessem ezt egy példával. Nagyon szeretek vezetni, élvezem a vezetést. Az utóbbi hónapokban több közlekedési bírságot is kaptam (100 ezer Ft, mert a 60-as táblánál 124 km/h-val mentem, majd 50 ezer Ft, mert figyelmen kívül hagytam a kötelező haladási irány táblát és volt egy parkolási büntetésem is). Furcsa módon, elkezdtem félni a vezetéstől. A büntetéstől való félelem kezdett el úrrá lenni rajtam vezetés közben. Alapvetően igyekszem betartani a KRESZ-t, de régen rossz, ha azért akarok jól vezetni, hogy ne büntessenek meg és nem a vezetés örömeért vezetek!

Ugyanilyen hatással van ránk előző férjünk, Törvény úr is, ha hagyjuk. Ha elfelejtjük, hogy már új Férjünk van, Jézus Krisztus!

Többé már nem nekem kell büntetést fizetnem és nem a jogsim elvesztése forog kockán, ha szabálysértést követek el. Hiszen valaki kifizette már helyettem a büntetést, és ezért mindig kész bűnbocsánat, minden egyes szabálysértés után tiszta lappal indulhatok. A kérdés, hogy elhiszem-e, hogy meghaltam a törvénynek és most már Krisztusnak élek.

Rm 6:11 Ezenképpen **azt tartjátok magatokról** ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Hidd már el, hogy nem a törvény kárhóztató, megsemmisítő uralma alatt élsz! Hanem Jézus felszabadító, életet adó uralma alatt! Ne felejtse el, hogy új férjed van! Szabad vagy!

Igen, minden válás feldolgozása egy hosszú folyamat. Nehéz teljesen elszakadnunk a régi társunktól, pláne, ha hosszú ideig tartott az a kapcsolat. De a gyógyulás csak akkor mehet végbe, ha minden érzelmi szálát elvarrunk, mely az előző társunkhoz kötne.

Gal 5:1 Annakokáért a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, **álljatok meg**, és ne kötözzétek meg ismét magatokat szolgaságnak igájával.

Csak akkor fogsz tudni igazán felszabadulni a Jézus Krisztussal való kapcsolatban, ha teljesen elszakadsz a **törvény uralma alól!** Teljes **rendszer váltásra** van szükségünk! A **törvény rendszeréből** (gondolkodásmódjából) át kell térnünk Jézus Krisztus, azaz az evangélium, azaz a **kegyelem rendszerébe** (gondolkodás-módjába), ahol már nem az *elfogadásért* engedelmeskedem, hanem mert *már elfogadott vagyok*. Nem Isten szeretetért küzdve engedelmeskedem, hanem mert már megkaptam Isten szeretetét. Tim Keller a törvény rendszerét nagyon frappánsan "érdemokráciának" nevezi. Érdemokráciában vagy teokráciában élsz? (Ld. Érdemokrácia vagy teokrácia? c. írás.) Csak az egyikben tudsz élni egyszerre! Így értsük azt, amit Pál mond:

Gal 5:4 Elszakadtatok Krisztustól, a kik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek.

Nem a kegyelem elveszítettségéről sem nem a kegyelemből való kiesésről van itt szó (hiszen ha egyszer Isten a kegyelmébe fogadott, akkor onnan senki ki nem szakíthat minket, ld. Rm 8:39), hanem a kegyelem rendszeréből, a kegyelem gondolkodásmódjából, dinamikájából való kiesésből. Ha már új életre támadtál Krisztussal, akkor megszabadultál a törvény uralma alól és ezért vigyázz arra, hogy ne hogy ismét úgy kezdjél el élni, gondolkodni, mintha még mindig a törvény uralma alatt élnél. Azaz ne próbáld meg újra a cselekedeteiddel kiérdemelni azt, amit Krisztusban egyszer már megkaptál és hittel el is fogadtál: Isten kegyelmét.

Rm 7:5-6 Mert mikor a testben voltunk [testünk kívánságai szerint éltünk], a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálnak; ⁶ Most pedig **megszabadultunk a törvénytől**, minekutána meghaltunk arra nézve, a mely által lekötve tartattunk; hogy szolgáljunk a léleknek újságában [engedjük, hogy a Szentlélek átformáljon és képessé tegyen minket az engedelmességre] és nem a betű óságában [a tételes rendszabályok és vallási előírások követésében].

És mi történt a törvénnyel?

Nem halott, nem rossz! A törvény él és virul! Sőt Pál azt mondja róla:

Rm 7:12 a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó.

Ám a mi *viszonyunk* teljesen megváltozott a törvény iránt. A törvény az **én szerelmes vőlegényem és az én szerető menyeyi Atyám kérésévé** vált, amelynek örömmel engedelmeskedek, hiszen szeretem

azt, aki mindezt kéri tőlem. Isten vágya az én vágyam lesz! A törvény **Krisztus törvénye** lett számomra (1 Kor 9:21), nem csupán egy halott, üres szabályrendszer vagy elvárás lista. Ezért mondhatja Jézus:

Jn 14:15 Ha szerettek engem, az én parancsolataimat megtartjátok!

Mt 11:30 Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.

És János:

1 Jn 5:3 az Ő parancsolatai nem nehezek.

Ha szeretem Jézust, akkor ebből szívből jövő engedelmesség fog fakadni.

A törvény **útmutatás lesz számomra az Istennek tetsző élethez.**

"Lábam előtt mécses a te ígéd, ösvényem világossága!" (Zsolt 119:105) - mondja Dávid. És:

*"Boldog az az ember,... akinek az **Úr törvényében** van az ő gyönyörűsége és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal."* (Zsolt 1:1-2) A törvény az **Úr törvénye** Dávid számára, akit ő szívből szeretett. Pál is azt írja, hogy *"gyönyörködöm az Isten törvényben a belső ember szerint"* (Rm 7:22)

Miért?

2 Kor 5:14 Mert a **Krisztusnak szerelme szorongat minket**,¹⁵ úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, **hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámasztott.**

Többé már nem a kapcsolatom léte, nem a Férjem irántam érzett szeretete, elfogadása, nem a státusom, nem a házasságunk forog kockán, amikor hibázom vagy elbukom. Ez egy olyan kapcsolat, amiben lehet hibázni.

És mi történik, ha vétkezem? Azelőtt (a Törvény alatt) a bűn **felségsértésnek** számított, lázadásnak! Az életem forgott kockán minden egyes bűn elkövetésekor (haragot gyűjtöttem a haragnak napjára). Isten rettenetes ítélete várt rám! Büntetés: örök kárhozat! Isten országában a bűn és engedetlenség **családi ügy**. Megbántottam a hitvesemet és az én mennyei Atyámat, aki megszomorodik ugyan, ami engem is elszomorít, de nem fognak kitagadni a családból, nem fogja megszakítani velem a kapcsolatot az én Hitvesem. Mivel szeret, nem fogja annyiban hagyni a dolgot. Mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy kibéküljek a Vőlegényemmel. Létfontosságú kérdés, hogy amikor vétkezel, kivel beszéled meg, Jézussal vagy Törvény úrral?

Rm 7:12-13 Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó.¹³ Tehát a jó nékem halálom lett-é? Távol legyen: sőt inkább a bűn az, hogy megtegyék a bűn, mely a jó által nékem halált szerez, **hogy felette igen bűnös legyen a bűn a parancsolat által.**

Egészen addig nem ragyog fel számunkra a kegyelem, addig nem jön el a rendszerváltás pillanata, míg fel nem fogjuk, hogy mennyire "bűnös a bűn", azaz hogy mennyire szörnyű, reménytelen állapotban vagyunk önmagunkban, Jézus nélkül. Amíg ezt nem látod, amíg nem érzed át a Törvény úrral kötött házasság pokoli voltát, amíg azt gondolod magadról, hogy alapvetően jó ember vagy és hogy egy kis erőfeszítéssel meg tudod ütni a törvény mércéjét, addig nem lesz számodra örömhírre a halálhír:

MEGHALTATOK A TÖRVÉNYNEK!